

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010813
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317010813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2019, v trestnej veci obžalovaného Q. W. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 135/2017 zo dňa 19.12.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný Q. W., nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom
C. XXX, okr. S.,

je v i n n ý, ž e

1.dňa 10. 8. 2017 v čase okolo 09.00 hod pred budovou železničnej stanice v obci K. prišiel k svojej manželke P. W., ktorá tam čakala na vlak, pristúpil k nej spredu a stál pri nej asi päť minút v tesnej blízkosti tvárou v tvár, pričom jej povedal, že má odvolať ten rozvod a aby sa jej sestra a ich dcéra nemiešali do ich manželstva a taktiež sa jej pýtal, či má priateľa, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3.7.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.7.2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k P. W. na vzdialenosť menej ako 20 metrov,

2.dňa 28. 8. 2017 od 13.30 hod do 13.50 hod vo vlaku medzi stanicami C. a K. si prisadol ku svojej manželke P. W. aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3.7.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.7.2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menej ako 20 metrov a povedal jej, aby stiahla žiadosť o rozvod a potom uviedol, že s ňou urobí poriadok, hoci pôjde do výkonu trestu a podpáli dom,

t e d a

v skutku 1

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril zákaz priblíženia sa vydaný na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese,

v skutku 2

- inému sa vyhrážal inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

v skutku 1

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zákona,

v skutku 2

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ŭ j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp zn. 2T/113/2017 zo dňa 8. 11. 2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Q. W. za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zákona a v bode 2/ rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. dňa 10. 8. 2017 v čase okolo 09.00 hod pred budovou železničnej stanice v obci K. prišiel k svojej manželke P. W., ktorá tam čakala na vlak, pristúpil k nej spredu a stál pri nej asi päť minút v tesnej blízkosti tvárou v tvár, pričom jej povedal, že má odvolať ten rozvod a aby sa jej sestra a ich dcéra nemiešali do ich manželstva a taktiež sa jej pýtal, či má priateľa, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3. 7. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 7. 2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k P. W. na vzdialenosť menej ako 20 metrov,

2. dňa 28. 8. 2017 od 13.30 hod do 13.50 hod vo vlaku medzi stanicami C. a K. si prisadol ku svojej manželke P. W. aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3. 7. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 7. 2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menej ako 20 metrov a povedal jej, aby stiahla žiadosť o rozvod a pokiaľ ju nestiahne, urobí s ňou poriadok, hoci pôjde do výkonu trestu a podpáli jej dom.

Za to mu podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2, 4, § 36 písm. h/, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov a 21 dní nepodmiennečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu rozsudku Okresného súdu Humenné sp zn. 2T/113/2017 zo dňa 8.11.2017. Zvyšná časť citovaného rozsudku ostala nezmenená.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal prokurátor odvolanie čo do výroku o vine aj treste, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania namietal v prvom

rade súdom prvého stupňa zmenenú právnu kvalifikáciu skutku v bode 2/ rozsudku. Podľa neho je nepochybné, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a vo výroku rozsudku v skutkovej vete a takto definovaný skutok je potrebné považovať za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., keďže týmto konaním obžalovaný hrozil inou ťažkou ujmom svojej manželke a tým ju nútil, aby niečo konala, ako si on želal. Toto v žiadnom prípade nemôže byť podľa názoru prokurátora posúdené ako nebezpečné vyhrážanie. Namietal tiež výrok o treste, keď podľa jeho názoru v danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie úhrnného aj súhrnného trestu súbežne. Navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o vine vo vzťahu ku skutku 2/ a celý výrok o treste a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Úvodom je potrebné uviesť, že v posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Na dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa, špecifikované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tak odvolací súd v prevažnej miere odkazuje, avšak najmä vzhľadom na zistené rozpory vo výpovediach svedkyne poškodenej P. W. a svedkyne C. A., krajský súd považoval za potrebné dokazovanie na verejnom zasadnutí v súlade s ust. § 326 ods. 5 Tr. por. doplniť a to v rozsahu a spôsobom ďalej konkretizovaným.

Súčasne, napriek tomu, že dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa bolo v zásade postačujúce, súd prvého stupňa, prihliadajúc na zmenu právnej kvalifikácie skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku, tieto dôkazy nesprávne vyhodnotil a z takto vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery, týkajúce sa uvedeného skutku.

Na obžalovaného bola podaná obžaloba celkovo pre 2 skutky, skutok v bode 1/ obžaloby bol prokurátorom právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. a skutok v bode 2/ obžaloby ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a to na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 10. 8. 2017 v čase okolo 09.00 hod pred budovou železničnej stanice v obci K. prišiel k svojej manželke P. W., ktorá tam čakala na vlak, pristúpil k nej spredu a stál pri nej asi päť minút v tesnej blízkosti tvárou v tvár, pričom jej povedal, že má odvolať ten rozvod a aby sa jej sestra a ich dcéra nemiešali do ich manželstva a taktiež sa jej pýtal, či má priateľa, pričom sa tohto konania dopustil aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3. 7. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 7. 2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k P. W. na vzdialenosť menej ako 20 metrov,

v bode 2/

dňa 28. 8. 2017 od 13.30 hod do 13.50 hod vo vlaku medzi stanicami C. a K. si prisadol ku svojej manželke P. W. aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3. 7. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 7. 2017, mu bol uložený zákaz priblížiť sa k manželke na vzdialenosť menej ako 20 metrov a povedal jej, aby stiahla žiadosť o rozvod a pokiaľ ju nestiahne, urobí s ňou poriadok, hoci pôjde do výkonu trestu a podpáli jej dom.

Súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným v bode 1/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku na rozdiel od obžaloby iba z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a to na rovnakom skutkovom základe, ako boli skutky popísané v obžalobe.

Z hľadiska skutku v bode 1/ rozsudku nemal ani krajský súd výhrady k zistenému skutkovému stavu, keď vykonaným dokazovaním bolo v dostatočnej miere preukázané, že obžalovaný aj napriek tomu, že mu bolo uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 7C/30/2017 zo dňa 3.7.2017, právoplatným dňom 27.7.2017, uložené neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov, s výnimkou úkonov súdnych a iných konaní, dňa 10.8.2017 tento zákaz uložený mu právoplatným rozhodnutím súdu úmyselne porušil, keď sa priblížil k poškodenej a určitú dobu sa s ňou rozprával, čo v konečnom dôsledku nerozporuje ani samotný obžalovaný a vo svojich výpovediach priebeh skutku v bode 1/ rozsudku zhodne popísala aj poškodená a svedkyňa C. A.. Týmto svojím konaním obžalovaný nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i/ Tr. zák., keď maril alebo podstatne sťažil výkon súdneho rozhodnutia tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu, vstupu alebo priblíženia sa vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom konaní. Práve neodkladné opatrenie vydané v súlade s Civilným sporovým poriadkom je takým rozhodnutím, ktorým je možné uložiť žalovanej strane zákaz priblíženia sa k určitej osobe v rámci civilného konania, pričom neodkladné opatrenie trvá, o čom bol aj obžalovaný poučený v samotnom výroku rozhodnutia o jeho nariadení, až do času, kým ho súd nezruší a návrh na zrušenie neodkladného opatrenia môže podať ktorákolvek z dotknutých strán. Neodkladné opatrenie sa totiž spravidla nariaďuje na dobu vopred neurčitú, ako to vyplýva z príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

Čo sa týka skutku v bode 2/ rozsudku, v prvom rade je potrebné uviesť, že pri znení skutkovej vety tak, ako bol skutok definovaný v obžalobe a uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, tento by napĺňal skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže pri ponechaní znenia skutkovej vety tak, ako tento skutok žalovala obžaloba, by obžalovaný skutočne iného, v tomto prípade svoju vtedajšiu manželku hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konala, teda aby stiahla žiadosť o rozvod. Pokiaľ však súd prvého stupňa pristúpil k zmene právnej kvalifikácie na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na podklade vyhodnotenia vykonaného dokazovania, mal upraviť zodpovedajúcim spôsobom aj znenie skutkovej vety. Krajský súd sa po preskúmaní napadnutého rozsudku, dôvodov odvolania a obsahu spisu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že konanie obžalovaného tak, ako to plynie z vykonaných dôkazov, napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nestotožnil sa však so zisteným skutkovým stavom tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa, tento považoval za nesprávny a mal za to, že je potrebné pozmeniť znenie skutku uvedeného v bode 2/ napadnutého rozsudku.

V nadväznosti na to potom krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie a to prečítaním odpisu z registra trestov z č. I. 375-376, ilustrácie priestupkov z č. I. 377-378, správy o povesti z obce C. z č. I. 389 a rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Pc/28/2017 z č. I. 391-394 podľa § 269 Tr. por. a zároveň podľa § 263 ods. 1 Tr. por. čítal na verejnom zasadnutí výpovede poškodenej P. W. z č. I. 286-287 z hlavného pojednávania zo dňa 30.5.2018 a svedkyne C. A. z č. I. 351-352 z hlavného pojednávania zo dňa 19.12.2018.

Z nového aktuálneho odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nemá od spáchania skutku žiadne nové odsúdenia, celkovo má 4 záznamy, pričom posledným záznamom v registri trestov je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/113/2017 zo dňa 8.11.2017, ktorým mu bol za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Rovnako v registri priestupkov nemá žiadny nový záznam v čase po spáchaní žalovaných skutkov, posledným záznamom je priestupok na úseku cestnej dopravy zo dňa 12.2.2017, ktorý bol riešený blokovou pokutou 10,- Eur.

Zo správy obce Ľubiša, ktorú si vyžiadal krajský súd z dôvodu zistenia aktuálnej situácie ohľadom osobných pomerov obžalovaného, vyplýva, že obžalovaný má trvalé bydlisko v obci C. v dome č. XXX, avšak sa tam nezdržiava, pričom v súčasnosti žije v rodinnom dome č. XX so svojou matkou. Jeho manželka viac ako 2 roky v obci nebýva, žije mimo svojho trvalého pobytu, dokonca si zmenila priezvisko. Obci nie je známe, či prichádza do styku so svojou manželkou alebo deťmi, ktorých miesto pobytu obci tiež nie je známe.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Pc/28/2017 zo dňa 3.5.2018 vyplýva, že týmto rozsudkom bolo manželstvo Q. W., nar. XX.X.XXXX a P. W., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa

20.6.1992, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu K. vo zväzku X ročník XXXX na str. XX . pod por. č. X rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.6.2018.

Z prečítanej výpovede poškodenej P. W. z hlavného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 30.5.2018 vyplynulo, že čo sa týka skutku 1/ napadnutého rozsudku, bola so sestrou na stanici, keď prišiel k nej obžalovaný a povedal jej, že nech stiahne rozvod aj zákaz priblíženia. Viac nič nepovedal, potom si zobral vodu, ona išla na vlak. K druhému skutku uviedla, že ju žiadal opäť, že nech stiahne rozvod aj zákaz priblíženia. Potom začal kričať, že podpáli dom. Ona mu povedala, že to nie je jej dom, ale dom jej sestry. Vtedy bol obžalovaný nervózny. Bola tam aj jej sestra. Ďalej charakterizovala manželské spolužitie s obžalovaným, ktoré bolo veľmi ťažké a hodnotila ho negatívne. Keďže nastali rozpory vo vzťahu k jej výpovedi z prípravného konania, predovšetkým vo vzťahu k druhému skutku, keď to, čo jej mal povedať obžalovaný, popísala inak, ako v prípravnom konaní, bola prečítaná zápisnica výpovede z prípravného konania z dôvodu odstraňovania rozporov. Pri odstraňovaní rozporov po prečítaní výpovede z prípravného konania poškodená uviedla, že to bolo presne tak, ako je to tam napísané, ale že jej sestre sa nemusí vyhrážať, ona ich aj tak vyhnala, lebo si nepraje, aby ju niekto obťažoval.

Z prečítanej výpovede svedkyne C. A. z hlavného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 19.12.2018 vyplynulo, že išla vo vlaku do S. s poškodenou, obžalovaný si prisadol z C. k poškodenej. Svedkyňa nepočula toho veľa. Najprv uviedla, že žiadne vyhrážky nepočula, až po čítaní výpovede z prípravného konania dodala, že len počula to, aby stiahla žiadosť o rozvod aj o to priblíženie sa na 20 metrov, lebo podpáli dom. Raz sa stalo aj to, že keď išla so sestrou do V. a kráčali na vlakovú stanicu, tak videla, že z auta vystúpil obžalovaný a išiel k nim. Svedkyňa išla do čakárne kúpiť lístok, poškodená išla s ním bližšie k vlaku. Oni sa rozprávali, keď vlak prišiel, oni dve nastúpili do vlaku a išli do V., kde sestra podala trestné oznámenie, že sa k nej priblížil. Viac nevedela uviesť k prejednávanej skutkom. Uviedla, že svedkyňa neublížil, nemôže na neho krivé slovo povedať. Vedela, že sestra má v rodine problémy, ale sestra sa jej nezdôverovala. Obžalovaný sa javil ako normálny človek, ale čo robil, nevedela uviesť, len z počutia vedela, že keď bol doma, tak to bolo iné. Ona sa sestre snažila pomôcť, lebo utiekli od neho, dala im pomocnú ruku a potom keď išla na opatrovateľský kurz, chcela, aby išla poškodená pracovať do Rakúska. Keďže na hlavnom pojednávaní však najprv povedala, že obžalovaný nevravel žiadne vyhrážky vo vzťahu k poškodenej, odstraňovali sa rozpory v jej výpovedi čítaním jej výpovede z prípravného konania, kde po odstraňovaní rozporov vo výpovedi uviedla, že to, čo povedala v prípravnom konaní, je pravda, len že si pre odstup času nepamätala presne, teda v podstate potvrdila svoju skoršiu výpoveď, že tam vyhrážka podpálením domu zaznela.

Po takomto doplnení dokazovania krajský súd ustálil skutkový stav vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 2/ rozsudku tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku tým, že pozmenil skutkovú vetu oproti obžalobe, ako aj oproti výroku napadnutého rozsudku, aby priebeh skutkového deja zodpovedal dokazovaniu vykonanému pred súdom prvého stupňa, ako aj doplnenému, resp. zopakovanému dokazovaniu pred odvolacím súdom na verejnom zasadnutí.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že dňa 28.8.2017 vo vlaku medzi stanicami C. a K. došlo k stretnutiu obžalovaného s poškodenou za prítomnosti jej sestry C. A.. Túto skutočnosť potvrdili vo svojich výpovediach všetci traja zúčastnení. Odlišoval sa však popis priebehu tohto stretnutia vo vlaku, keď obžalovaný pri všetkých svojich výpovediach takmer zhodne tvrdil, že sa jednalo o náhodné stretnutie na chodbe vlaku, k poškodenej si neprisadol, stretli sa náhodne a požiadal ju, aby stiahla návrh na rozvod, lebo on sa rozvádzať nechcel. Manželke sa nevyhrážal podpálením domu, ani inými slovami, povedal, že on sebe ublíži a podpáli svoj dom. Poškodená ako aj svedkyňa A. popísali priebeh skutku inak ako obžalovaný, pričom rozpory boli jednak pri porovnaní medzi ich vzájomnými výpoveďami a zároveň aj v ich vlastných výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli prítomné viaceré, pre rozhodnutie podstatné rozpory. Kým v prípravnom konaní poškodená tvrdila, že dňa 28.8.2017 išla vlakom do K., keď v obci C. nastúpil do vlaku jej manžel, hneď si sadol k nej a vravel jej, aby stiahla rozvod. Potom jej povedal, že ak ho nestiahne, tak podpáli dom a urobí s ňou poriadok. Potom ju opäť žiadal, aby stiahla rozvod a prosil ju, aby mu dala šancu. Keď vystúpili, išli každý svojou cestou, pričom na doplňujúcu otázku vyšetrovateľa, aby špecifikovala slová manžela, uviedla, že to boli slová „prečo nestiahneš rozvod“, a keď mu povedala, že nestiahne, dodal „vieš čo, ja urobím s tebou poriadok, to budeš vidieť, hoci pôjdem do basy, ja podpálím ten dom, keď to nestiahneš“. Oproti tomu vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, ktorú krajský súd čítal na verejnom zasadnutí v rámci doplnenia dokazovania, ku skutku v bode 2/ uviedla, že ju žiadal opäť, že nech stiahne rozvod aj zákaz priblíženia. Potom začal

kričať, že podpáli dom. Ona mu povedala, že to nie je jej dom, ale dom jej sestry. Pri odstraňovaní rozporov na hlavnom pojednávaní po prečítaní výpovede z prípravného konania svedkyňa poškodená uviedla, že to bolo presne tak, ako je to tam. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že svedkyňa v podstate neuviedla dôvod, prečo sa jej výpovede líšili a prečo pri súvislom popise skutku vypovedala inak, ako tomu bolo v prípravnom konaní, pričom je potrebné poznamenať, že aj v prípravnom konaní presné znenie vyhrážok zo strany obžalovaného špecifikovala až po konkrétnej otázke vyšetrovateľa.

Aj u svedkyne A. boli prítomné rozpory v jej jednotlivých výpovediach, keď v prípravnom konaní ku skutku 2/ uviedla, že uviedla, že 28.8.2017 išli so sestrou z S. do K. vlakom, kde v C. nastúpil do vlaku aj obžalovaný, prisadol si k nim, rovno oproti sestre a začal ju prosiť, aby stiahla rozvod, aby mu dala ešte jednu šancu, že sa polepší. Sestra mu povedala, že rozvod nestiahne, načo on jej povedal, že podpálím ti dom. Dodala však, že ten dom nie je sestrin, ale práve jej. Neskôr stále ju prosil, aby stiahla rozvod a hovoril niečo v tom zmysle, že ak to nespraví, tak uvidí, on aj tak vie, že pôjde do basy. Nebol agresívny, iba nepokojný, nervózny.

Na hlavnom pojednávaní však vo svojej výpovedi čítanej na verejnom zasadnutí v rámci doplnenia dokazovania pred odvolacím súdom k druhému skutku uviedla, že išla vo vlaku do S. s poškodenou, obžalovaný si prisadol z C. k poškodenej, pričom najprv tvrdila, že žiadne vyhrážky nepočula, až po čítaní výpovede z prípravného konania dodala, že len počula to, aby stiahla žiadosť o rozvod aj o to priblíženie sa na 20 metrov, lebo podpáli dom. Z dôvodu rozdielných tvrdení sa odstraňovali rozpory v jej výpovediach, kde po odstraňovaní rozporov uviedla, že to, čo povedala v prípravnom konaní, je pravda, len že si pre odstup času nepamätala presne, teda v podstate potvrdila svoju skoršiu výpoveď a síce, že tam vyhrážka podpálením domu zaznela.

Na základe vyššie uvedeného podľa názoru krajského súdu, po vyhodnotení všetkých dôkazov, vrátane tých, ktoré boli vykonané na verejnom zasadnutí, nebolo nepochybne preukázané, aby sa obžalovaný dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď predovšetkým z výpovedí poškodenej W. ako aj svedkyne A. na hlavnom pojednávaní, ktoré mali preukazovať vydieranie, bez dôvodných pochybností nevyplývalo, že obžalovaný podmieňoval stiahnutie žiadosti o rozvod tým, že v prípade, ak ju poškodená nestiahne, tak potom jej podpáli dom a narobí s ňou poriadok. Práve táto spojitosť medzi stiahnutím žiadosti o rozvod a podpálením domu, resp. urobením poriadku s poškodenou vyjadrená podmieňovacím spôsobom, nebola svedeckými výpoveďami jednoznačne vyjadrená a ustálená. Svedkyne menili svoje výpovede, aj samotný obsah rozhovoru opisovali rozdielne, keď raz sa malo jednať o podmienku, že ak nestiahne poškodená rozvod, tak jej podpáli dom, raz to mala byť iba následná vyhrážka. Navyiac je v tejto súvislosti veľmi podstatné zdôrazniť, že dom, ktorého podpálením mal obžalovaný hroziť, nebol v jeho vyhrážkach presne stotožnený, keď podľa jeho tvrdení chcel podpáliť svoj dom, poškodená najprv tvrdila, že sa mal vyhrážať podpálením jej domu, neskôr už len všeobecne uvádzala, že sa vyhrážal podpálením domu (bez prívlastku) a aj svedkyňa A. uviedla, že obžalovaný hrozil podpálením domu poškodenej, avšak neskôr už nekonkretizovala, o aký dom sa malo jednať, len že vyhrážka podpálením domu tam zaznela, pričom sama uviedla, že ten dom, v ktorom v tom čase bývali aj s poškodenou, je jej a nie poškodenej.

Len na okraj krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na aktuálny stav, keď obžalovaný a poškodená sú v súčasnosti už právoplatne rozvedení, teda poškodená nevyhovela žiadostiam a naliehaniám obžalovaného a návrh na rozvod manželstva nestiahla, obžalovaný sa po rozvode s poškodenou nestretáva, nekontaktuje ju, nebýva s ňou, pričom poškodená ani nebýva v obci C., ale ani u svojej sestry, odsťahovala sa na neznáme miesto a podľa správy z obce C. si dokonca zmenila meno. O tom, že obžalovaný nevyvíja ďalšiu činnosť vo vzťahu k svojej exmanželke, svedčí aj to, že v lustráciách nemá žiadne nové záznamy o protiprávných konaniach, ktorých by sa dopustil, ani o nových trestných stíhaniach.

Bolo teda, v zmysle vyššie popísaných skutočností a úvah po podrobnom zhodnotení obsahu jednotlivých výpovedí, s prihliadnutím najmä na ich prieniky ako aj rozpory, bez pochybností preukázané to, že obžalovaný, po tom, čo sa stretol s poškodenou a jej sestrou vo vlaku medzi obcami C. a K., túto pri vzájomnom rozhovore požiadal, aby stiahla žiadosť o rozvod a aby sa k nemu vrátila, čo poškodená odmietla a následne na to sa obžalovaný začal vyhrážať, že podpáli dom, avšak neuviedol konkrétne, o aký dom sa malo jednať a tiež dodal, že s ňou narobí poriadok, hoci pôjde do výkonu trestu. Zistený skutkový stav krajský súd premietol do znenia skutkovej vety vo vzťahu k skutku 2/ uvedenej vo výrokovej

časti tohto rozsudku, pričom postupoval v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. por., keď nové rozhodnutie urobil na podklade skutkového stavu, ktorý bol doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Takto definovaný skutok, ktorý zodpovedá vykonanému dokazovaniu, tak spĺňa pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď bolo preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, osobe blízkej v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Dôvodná obava poškodenej pri vyhrážkach zo strany obžalovaného je daná predovšetkým charakterom správania obžalovaného počas manželstva a skúsenosťami poškodenej zo života s obžalovaným, keď poškodená sa mohla dôvodne obávať, že obžalovaný by bol schopný svoje vyhrážky aj realizovať, pričom aj keď obžalovaný presne nešpecifikoval, ktorý dom chcel podpáliť, poškodená sa mohla dôvodne obávať, že by sa mohlo jednať aj o dom, v ktorom v tom čase bývala.

Čo sa týka výroku o treste, tento musel byť zrušený jednak z dôvodu, že odvolací súd rušil výrok o vine, avšak aj pri ukladaní trestu odvolací súd zistil pochybenia, ktoré musel novým rozhodnutím o treste napraviť.

Krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Takéto tiesnivé osobné a rodinné pomery, ktoré by existovali bez zavinenia obžalovaného, nijakým spôsobom nevyplývajú z vykonaného dokazovania a priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nebolo zdôvodnené ani prvostupňovým súdom v dôvodoch napadnutého rozsudku. Krajský súd tiež na rozdiel od súdu prvého stupňa nezhliadol u obžalovaného ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu z registra trestov obžalovaného totiž vyplývajú doposiaľ celkovo 4 odsúdenia s tým, že v prípade prvých dvoch odsúdení vo veciach Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/563/93 a 4T/477/99 sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Čo sa týka ďalších odsúdení, na odsúdenie v konaní Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 2T/113/2017 nemožno prihliadať v prípade zisťovania priťažujúcich okolností, nakoľko vo vzťahu k tomuto odsúdeniu je obžalovanému ukladaný v prejednávanej veci súhrnný trest. Zostáva tak ešte odsúdenie Okresným súdom Humenné trestným rozkazom sp. zn. 3T/165/2015 zo dňa 22.10.2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov, ktorá trvala do 19.5.2017. Z obsahu tohto pripojeného spisu krajský súd zistil, že doposiaľ nebolo rozhodnuté, či sa odsúdený osvedčil alebo neosvedčil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, pričom od uplynutia skúšobnej doby ubehla už doba viac ako 2 rokov. Keďže nie je známe, aby sa proti obžalovanému viedlo počas tejto skúšobnej doby nejaké trestné stíhanie a súd do roka od jej uplynutia neurobil rozhodnutie o osvedčení, v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák. sa má za to, že sa osvedčil. Z tohto dôvodu nemožno prihliadať ani na toto odsúdenie obžalovaného, keďže v zmysle § 50 ods. 7 Tr. zák. sa v takomto prípade tiež na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Naproti tomu priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov, bola súdom prvého stupňa zistená správne a preto ju priznal aj krajský súd.

Na celkovom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však vyššie uvedené skutočnosti nič nezmenili, keď aj po týchto úpravách prevažoval pomer priťažujúcich okolností a z tohto dôvodu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo potrebné upraviť trestnú sadzbu zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu. Keďže trestná sadzba v prípade najprísnejšie trestného činu, ktorým bol prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., bola 6 mesiacov až 3 roky, po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu (postup podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) bolo možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky. Tu pochybil súd prvého stupňa, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov a 21 dní (ktorý zodpovedal dĺžke trvania väzby ku dňu vyhlásenia prvostupňového rozsudku), pričom neaplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a teda uložil trest mimo zákonnej trestnej sadzby, po jej úprave, keď mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere najmenej 16 mesiacov.

Na základe týchto skutočností tak krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, po jej zákonnej úprave a zvýšení o jednu tretinu, teda vo výmere 16 mesiacov, ktorý trest považoval za primeraný a postačujúci aj vzhľadom na súčasný stav, keď obžalovaný už nežije s poškodenou, nie sú manželmi, každý žije svojím vlastným životom a od prepustenia z väzby sa obžalovaný nedopustil žiadneho protiprávneho konania, či už vo forme priestupku alebo trestného

činu. Na strane druhej uložil trest ako nepodmienečný, keďže vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj charakter trestného činu a skutočnosť, že sa jednalo o opakované konanie zo strany obžalovaného a vzhľadom na celkové spolunažívanie obžalovaného s poškodenou až do momentu jeho vzatia do väzby bol toho názoru, že účel trestu by nebol dosiahnutý iba podmiennečne odloženým trestom odňatia slobody.

Trest zároveň ukladal ako súhrnný, a to vo vzťahu ku konaniu vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 2T/113/2017, v ktorom bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 8.11.2017 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. V prejednávanej veci sa obžalovaný mal žalovaných skutkov dopustiť 10.8.2017, resp. 28.8.2017, teda predtým, ako bol vyhlásený spomínaný rozsudok vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/113/2017 (dňa 8.11.2017), teda boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v súlade s § 42 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd aj v tomto smere napravil, hoci len pojmovú formálnu nesprávnosť na strane prvostupňového súdu, keď v prípadoch ukladania súhrnného trestu sa vo výroku už neuvádza, že trest je súčasne aj úhrnný. Táto skutočnosť je vyjadrená v odkaze na zákonné ustanovenia ohľadom ukladania trestu, ktoré sú obligatórne uvádzané vo výroku o treste, pričom už zo zákonného znenia § 42 ods. 1 Tr. zák. je zrejmé, že súhrnný trest je ukladaný podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd obligatórne zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp zn. 2T/113/2017 zo dňa 8. 11. 2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Na výkon uloženého trestu potom krajský súd zaradil obžalovaného v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil, keďže v písomnom odvolaní prokurátor vymedzil rozsah odvolania všeobecne proti výrokom o vine aj treste, hoci dôvody odvolania sa týkali prevažne skutku uvedeného v bode 2/ napadnutého rozsudku a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.